

Dosarul nr. 3ra-1240/18

Prima instanță: Jud. Căușeni, sediul Ștefan Vodă (jud. D. Dubcovețchi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, S. Gîrbu, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

judecătorii:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ana Nertic, reprezentată de avocatul Adrian Manolache,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Nertic împotriva Consiliului orășenesc Ștefan Vodă, intervenient accesoriu Tatiana Cuclenco cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel declarată de avocatul Adrian Manolache, în interesele Anei Nertic, s-a casat hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 5 octombrie 2017 Ana Nertic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Ștefan Vodă, intervenient accesoriu Tatiana Cuclenco cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la data de 22 august 2013 Consiliul orășenesc Ștefan Vodă a adoptat decizia nr. 4/24 cu privire la schimbarea destinației a unor încăperi în apartamentul nr. 1 situat în xxxxx, iar la data de 3 mai 2015 a fost adoptată decizia nr. 1/28 cu privire la defrișarea arborilor din spațiul locativ din str. xxxxx, or. Ștefan Vodă.

A menționat că, la data de 22 august 2013 în baza cererii Tatianeii Cuclenco, Consiliul orășenesc Ștefan Vodă a adoptat decizia nr.4/24 cu privire la schimbarea destinației a unor încăperi în apartamentul nr.1, situat în or. Ștefan Vodă, xxxxx, în conformitate cu care i s-a permis Tatianeii Cuclenco schimbarea destinației a unor încăperi din apartament în oficiu.

Reclamanta a afirmat că, la emiterea deciziei contestate au fost încălcate prevederile mai multor puncte din Regulamentul privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.306 din 30 martie 2000. Respectiv, contrar pct. 20 din Regulament, lipsește studiul de fundamentare privind schimbarea destinației. Contrar pct.24 din Regulament, autoritățile administrației

publice locale nu au informat cetățenii despre intenția de a schimba destinația imobilului respectiv și nu i-au invitat să consulte materialele anexate la cerere și să participe la discuția lor. Pct. 32 din Regulament statuează că, vecinătățile cu imobilul din xxxxx din or. Ștefan Vodă, pentru care s-a permis schimbarea destinației, prin decizia nr.4/24 din 22 august 2013, nu au dat în acest sens nici un acord.

A explicat că, la data de 3 mai 2015 Consiliul orășenesc Ștefan Vodă a adoptat decizia nr.1/28 cu privire la defrișarea arborilor din spațiul locativ din xxxxx or. Ștefan Vodă.

În opinia reclamantei decizia în cauză este contrară Regulamentului cu privire la autorizarea tăierilor în fondul forestier și vegetația forestieră din afara fondului forestier, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 27 din 19 ianuarie 2004 și anume: pct.21, care prevede că tăierea arborilor și arbuștilor în spațiile verzi ale localităților urbane și rurale se autorizează de către agențiile sau inspecțiile ecologice, cu marcarea prealabilă pe teren a arborilor preconizați pentru tăieri, pct.22 - din cauza inexistenței actului de cercetare fitosanitară a arborilor.

A afirmat că despre deciziile Consiliului orășenesc Ștefan Vodă, a aflat la data de 12 iulie 2017, din discuțiile cu mai mulți locatari din blocul locativ din xxxxx nr. 1 din or. Ștefan Vodă, care au arătat copiile actelor administrative contestate, astfel la data de 4 august 2017 fiind expediată în adresa Consiliului orășenesc Ștefan Vodă cerere prealabilă.

A susținut că, la data de 22 septembrie 2017 prin intermediul poștei, avocatul său a primit din partea Consiliului orășenesc Ștefan Vodă comunicare, prin care a fost informată despre examinarea cererii prealabile la ședința consiliului din 29 septembrie 2017, însă până la data înaintării prezentei cereri, nu a parvenit nici un răspuns sau informație suplimentară.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei nr.4/24 din 22 august 2013 cu privire la schimbarea destinației a unor încăperi în apartamentul nr. 1, situat în or. Ștefan Vodă, str. 31 August 1989 nr. 1 și a deciziei nr.1/28 din 03 mai 2015 cu privire la defrișarea arborilor din spațiul locativ din xxxxx, or. Ștefan Vodă.

Prin hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, acțiunea depusă de către Ana Nertic a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel declarată de avocatul Adrian Manolache, în interesele Anei Nertic, s-a casat hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 26 iulie 2018, Ana Nertic, reprezentată de avocatul Adrian Manolache a declarat recurs împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia contestată și consideră că instanța de apel a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material și procedural, iar concluziile acesteia sunt contradictorii, temeiurile clar determinate și reglementate de prevederile art. 432 din Codul de procedură civilă.

A invocat prevederile art. 24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ, conform căruia la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului.

A menționat că a luat cunoștință de decizia instanței de apel la data de 23 iunie 2018.

Recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin referința depusă la data de 14 septembrie 2018, Consiliul orășenesc Ștefan Vodă a solicitat ca recursul declarat de către Ana Nertic, reprezentată de avocatul Adrian Manolache să fie considerat inadmisibil.

Prin referința depusă la 17 septembrie 2018, Tatiana Cuclenco a solicitat ca recursul să fie considerat inadmisibil

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 26 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ana Nertic, reprezentată de avocatul Adrian Manolache, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230).

Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Ana Nertic, reprezentată de avocatul Adrian Manolache, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ana Nertic, reprezentată de avocatul Adrian Manolache.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu